

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรม และวิถีทัศน์ของชุมชน โลก นำมาซึ่งมิตรไมตรี รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่าง ๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น อีกทั้งเป็นการเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community) ซึ่งเกิดจากสมาคมแห่งประชาชาติเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (The Association of Southeast Asian Nations-ASEAN) หรือ อาเซียน โดยมีประเทศสมาชิกทั้งหมด 10 ประเทศ มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมความร่วมมือ และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ในทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม เทคโนโลยี วิทยาศาสตร์ และการบริหาร ภาษาอังกฤษได้รับเลือกให้เป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางในสมาชิกอาเซียน ดังนั้นใน แต่ละประเทศจึงต้องเตรียมประชากร ให้มีความพร้อมทางด้านภาษาอังกฤษ เมื่อพิจารณาจากจำนวนประชากรโลกในปัจจุบัน สามารถแบ่งลักษณะการใช้ภาษาอังกฤษออกเป็นสองกลุ่ม คือ กลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ และกลุ่มที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองหรือเป็นภาษาต่างประเทศ ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มที่มีการใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ด้วยเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้สภาพชีวิตของคนไทยในปัจจุบันมีส่วนเกี่ยวข้องกับภาษาอังกฤษอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ทั้งในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการติดต่อสื่อสารในรูปแบบต่าง ๆ จากการที่ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในสังคมไทยนั้น ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องพัฒนาบุคลากรให้รู้จักคิด รู้จักแก้ปัญหา รู้จักพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษจึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง ที่จะต้องให้ความสำคัญและต้องพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักถึงปัญหาในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของนักเรียน กระทรวงศึกษาธิการ ได้ทบทวนหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เพื่อนำไปสู่การพัฒนาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยได้กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกระดับ เพื่อให้ นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ ใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคม

โลกและสามารถถ่ายทอดความคิด และวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ และนำความรู้ไปใช้อย่างมีวิจารณญาณ การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันควรมุ่งการปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะ ในด้าน การฟัง การพูด การอ่าน การเขียน โดยเฉพาะทักษะการอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในการแสวงหาความรู้ ผู้อ่านจะต้องเข้าใจทั้งความหมายและองค์ประกอบของทักษะการอ่าน ซึ่งจะช่วยให้บรรลุเป้าหมายในการอ่านได้ดียิ่งขึ้น ปุนรดา แจ่มเสียง (2553 : 121) กล่าวว่า การอ่านเป็นกระบวนการทางสมองที่ต้องใช้สายตาสัมผัสตัวอักษร หรือสิ่งพิมพ์อื่น ๆ รับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์โดยแปลออกมาเป็นความหมาย ที่ใช้สื่อความคิดและความรู้ระหว่างผู้เขียนกับผู้อ่านให้เข้าใจตรงกัน และผู้อ่านสามารถนำเอาความหมายนั้น ๆ ไปใช้ให้เป็นประโยชน์ การพัฒนาทักษะการอ่านเป็นสิ่งจำเป็นที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย อ่านแล้วเข้าใจในสิ่งที่อ่านและได้ประโยชน์จากการอ่านอย่างแท้จริง ดังที่ สมุทรา เชนเชาว์นิช (2542 : 73) ได้กล่าวไว้ว่า ความเข้าใจคือความสามารถที่จะอนุมานข้อสันเทศหรือความหมายอันพึงประสงค์ที่อ่านมาแล้ว ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ความเข้าใจเป็นเรื่องที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวกับการศึกษาและประสบการณ์ต่าง ๆ หลาย ๆ ด้าน ของบุคคล แต่ละคนและถือว่าเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เกิดความเข้าใจใด ๆ เลย ก็อาจกล่าวได้ว่าการอ่านที่แท้จริงยังไม่เกิดขึ้น คืออ่านแล้วไม่สื่อความหมาย ทำให้เสียเวลาโดยเปล่าประโยชน์และไม่ได้อะไรจากการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเรื่องของการสร้างมโนภาพจากตัวหนังสือให้เกิดเป็นรูปธรรมขึ้นมาให้ได้เร็วที่สุดเท่าที่จะทำได้

สิ่งสำคัญในการอ่าน คือ ผู้อ่านควรจะต้องเข้าใจและจับใจความจากเรื่องที่อ่านได้เพราะจะทำให้เราประสบความสำเร็จในการอ่าน และมีความเข้าใจในการอ่าน เด็กที่อ่านได้ดีมีใจอ่านได้ถูกต้องหรือรวดเร็วแต่ต้องเข้าใจและสามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้หรือแก่นสำคัญของเรื่องและรายละเอียดปลีกย่อยได้ สามารถเข้าใจความสัมพันธ์ต่าง ๆ ของสิ่งที่ได้อ่านและสรุปตีความและเข้าใจความหมายแฝงรวม ทั้งสามารถประเมินสิ่งที่อ่านทราบแนวการเขียน อารมณ์ หรือแนวคิดของผู้เขียนด้วยความซาบซึ้ง จะเห็นได้ว่าการอ่านเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นสำหรับมนุษย์ การอ่านทำให้ผู้อ่านบรรลุวัตถุประสงค์ทั้งด้านสาระและความบันเทิง เกิดการพัฒนาและประยุกต์ใช้ความรู้ทำให้มีอุปนิสัยรักการอ่านและสามารถประสบความสำเร็จในชีวิตได้ (สุภาภรณ์ สุริยวงศ์ษา. 2548 : 3)

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยที่ผ่านมาพบว่า การเรียนการสอนยังไม่ประสบความสำเร็จ มยุรี นระราชัง (2549 : 3) ได้สรุปว่า นักเรียนส่วนมากยังขาดความเข้าใจในการอ่านเนื้อเรื่องภาษาอังกฤษ เพราะนักเรียนไม่มีพื้นฐานความรู้เดิมที่ดีและไม่เข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา จึงทำให้ไม่เข้าใจในสิ่งที่อ่าน และทำให้ผลการเรียนต่ำ

สุภภรณ์ สุริยวงษ์ (2548 : 4) ได้กล่าวว่า ตัวผู้สอนไม่เน้นการสอนอ่านเท่าที่ควร ทำให้อ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจเกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียนและไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านได้เต็มที่ ดังนั้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษควรจะพัฒนาการฝึกทักษะด้านการอ่านเพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญและประโยชน์ในการอ่านเพื่อที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

การที่จะทำให้ผู้เรียนตระหนักและเห็นคุณค่าของการอ่านภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษก็ควรที่จะพัฒนากิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพด้วย ซึ่งครูผู้สอนควรที่จะปรับเปลี่ยนวิธีการฝึกทักษะภาษาอังกฤษตามความสามารถของผู้เรียนตลอดจนใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย นอกจากนี้ยังมีการใช้คำถามเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่านตามแนวคิดของ ทิศนา แจมมณี (2547 : 401) ได้กล่าวว่า บลูม (Bloom) ได้จัดจุดมุ่งหมายทางการศึกษาไว้ 3 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย ซึ่งในด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) นั้น บลูมได้จัดระดับจุดมุ่งหมายตามระดับความรู้จากต่ำไปสูงไว้ 6 ระดับ คือ ระดับความรู้ความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินผล ซึ่งผู้สอนสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางในการตั้งคำถาม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดในระดับที่สูงขึ้นไป การสอนทักษะภาษาอังกฤษเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจในการอ่านนั้น ต้องอาศัยเทคนิคหรือวิธีสอนหลายรูปแบบ

จากสภาพปัญหาที่กล่าว มีข้อเสนอแนะจากงานวิจัยว่าควรเน้นให้นักเรียนได้เรียนรู้ด้วยตัวเองให้มากที่สุด ซึ่งมีอยู่หลากหลายวิธี โดยผู้วิจัยสนใจวิธีการสอนอ่านเน้นให้นักเรียนเกิดทักษะในการคิดเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องที่อ่าน วันเพ็ญ สุขเกษม (2550 : 75) เปรียบเทียบการอ่านกับการเขียนภาษาอังกฤษอย่างวิจารณ์ญาณ ก่อนและหลังการใช้สื่อสภาพจริง (Authentic Material) ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าสามารถในอ่านกับการเขียนภาษาอังกฤษอย่างวิจารณ์ญาณสูงขึ้นหลังการใช้สื่อสภาพจริง รัตนา วงศ์เวโรจน์ (2547 : 86-87) ใช้สิ่งพิมพ์ที่นักเรียนมีส่วนร่วมและไม่มีส่วนร่วม พัฒนาความสามารถในการอ่านและเจตคติในการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการศึกษาพบว่าความสามารถในการอ่านสูงขึ้น นักเรียนมีความเจตคติที่ดีในการเรียนภาษาอังกฤษ และการนำเทคนิคแผนที่ความคิด (Mind Mapping) ซึ่งเป็นเทคนิคที่เน้นให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ โดยเห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างทุกส่วนของความคิดรวบยอดหลัก และความคิดรวบยอดรองลงไป หรือเป็นความสัมพันธ์ของเนื้อหาที่มีการโยงสัมพันธ์เข้าด้วยกัน เมื่อนำสื่อสภาพจริงมาจัดกิจกรรมโดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด จะทำให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจในการอ่าน และเพิ่มความคงทนในการเรียนรู้ และยังช่วยพัฒนาความคิดแบบวิจารณ์ญาณ (Critical Thinking) เพิ่มความมีเหตุผลช่วยพัฒนาในด้านการจำอีกด้วย

จากรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา ได้คะแนนผลการทดสอบวิชาภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ได้คะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร ร้อยละ 16.18 สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม 23.42 สาระการเรียนรู้ที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ร้อยละ 9.00 สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก ร้อยละ 14.12 ซึ่งต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดทุก สาระการเรียนรู้ (โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา. 2554 : 1) ดังนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งในพัฒนาทุก สาระการเรียนรู้ และทักษะที่ให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือ ทักษะการอ่านเพราะเป็นทักษะใน การพัฒนาทักษะอื่น ๆ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด เพื่อใช้เป็นแนวทาง พัฒนาการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ให้มีประสิทธิภาพและบรรลุผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง เป็นการ พัฒนาการเรียนการสอนที่ยึดนักเรียนเป็นสำคัญ รวมทั้งยังได้ผลิตและใช้นวัตกรรมเทคนิคการสอน ที่เป็นประโยชน์ต่อการศึกษาคือด้วย

คำถามการวิจัย

การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจจากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิค แผนที่ความคิด ส่งผลให้นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ และมีนิสัยรักการ อ่านอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ โดยวิธีการเรียนจากสื่อสภาพจริงและ ใช้เทคนิคแผนที่ความคิด ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ โดยวิธีการเรียนจากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดให้นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ขึ้นไปและจำนวนไม่น้อยกว่า ร้อยละ 75 ของนักเรียนทั้งหมด
3. เพื่อศึกษานิสัยรักการอ่านของนักเรียน โดยวิธีการเรียนจากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิค แผนที่ความคิด

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษจากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดมีทักษะการ อ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจร้อยละ 75 ขึ้น ไป และจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของนักเรียน ทั้งหมด

2. นักเรียนมีนิสัยรักการอ่านจากวิธีการเรียนจากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดตามเกณฑ์ร้อยละ 75 ขึ้นไป และจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของนักเรียนทั้งหมด

ขอบเขตการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม จำนวนนักเรียน 95 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 34 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่ายจากการจับฉลาก

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีดังนี้

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การจัดการเรียนรู้ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียน จากสื่อสภาพจริงโดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่

2.2.1 ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

2.2.2 นิสัยรักการอ่าน

3. ขอบเขตของเนื้อหาสาระ

เนื้อหาที่นำมาใช้จัดทำเป็นการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากสื่อสภาพจริงโดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด ประกอบด้วย คำศัพท์ในหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My Favorite Food หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My Beauty หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Lifestyle และหน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Medicine โดยเป็นเนื้อหาจากสาระที่ 1 ตัวชี้วัดที่ 4 และจากสาระที่ 3 ตัวชี้วัดที่ 1 จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นคำศัพท์เกี่ยวกับสื่อสภาพจริงในชีวิตประจำวัน จำนวน 4 หน่วย 8 แผน ๆ ละ 2 ชั่วโมง รวมจำนวน 16 ชั่วโมง ไม่รวมทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนในแต่ละวงจร (นำมาทดสอบในชั่วโมงต่อไป) โดยนำมาจัดกิจกรรมเทคนิคแผนที่ความคิด ดังนี้

3.1 วงจรที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My favorite Food	จำนวน 4 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง I like snack.	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Reading Snack's label	จำนวน 2 ชั่วโมง

Functions to talk about food and ingredients

3.2 วงจรที่ 2 หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง My Beauty	จำนวน 4 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Good Health	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 Reading Powder's label	จำนวน 2 ชั่วโมง

Functions to talk about cosmetic product

3.3 วงจรที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Lifestyle	จำนวน 4 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Head and shoulder	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง Reading Conditioner's label	จำนวน 2 ชั่วโมง

Functions to talk about how to choose shampoo product

3.4 วงจรที่ 4 หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Medicine	จำนวน 4 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 7 เรื่อง Let's know Medicine	จำนวน 2 ชั่วโมง
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 8 เรื่อง Reading Medicine's label	จำนวน 2 ชั่วโมง

Functions to talk about how to use medicine

4. สถานที่

โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา อำเภอ โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม

5. ระยะเวลา

การวิจัยครั้งนี้ใช้เวลาการวิจัย ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 กับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 จำนวน 8 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 16 ชั่วโมง (ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน) โดยทำการทดลองระหว่างเดือน ธันวาคม 2554 ถึง เดือน มกราคม 2555

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นสมรรถนะด้านการอ่านให้สูงขึ้น เนื้อหาเกี่ยวกับสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด ด้วยการจัดกิจกรรม 3 ขั้นตอนของกระทรวงศึกษาธิการ คือ ขั้นนำกิจกรรมก่อนอ่าน ขั้นสอน กิจกรรมขณะอ่านและขั้นสรุป โดยใช้รูปแบบการวิจัยปฏิบัติการ โดยศึกษาจากคะแนนการประเมินผลงานนักเรียน แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านหลังเรียนและความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

2. สื่อสภาพจริง หมายถึง สื่อสิ่งพิมพ์ชนิดต่าง ๆ ซึ่งใช้ในชีวิตประจำวัน ได้แก่ ฉลากขนม ฉลากแป้ง ฉลากครีมนวดผม ฉลากยา ซึ่งนำมาใช้ประกอบการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. เทคนิคแผนที่ความคิด (Mind Mapping) หมายถึง การนำข้อมูลที่มีความสลับซับซ้อน นำมาจัดเป็นระบบใหม่ โดยการใช้ภาพ สี เส้น และการโยงใยเพื่อแสดงการเชื่อมโยง ความคิดหลัก ความคิดรอง และความคิดย่อยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน เพื่ออำนวยความสะดวกจำเนื้อหาที่เรียน ได้ยาวนานขึ้น
4. ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด หมายถึง การจัดการเรียนการสอนตามแนวคู่มือครู กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชา ภาษาอังกฤษต่างประเทศ โดยเนื้อหาเกี่ยวกับสื่อสภาพจริงนำมาสร้างแผนที่ความคิดในชั้นสรุปบทเรียน เพื่อเสนอข้อมูล ความรู้ที่ได้จากการค้นพบ และนำ คำสำคัญอื่น ๆ มาขยายคำสำคัญหลักของเนื้อหา ออกไปให้ได้มากที่สุด ให้มีการเชื่อมโยงสัมพันธ์ของข้อมูล หลังจากนั้นให้นักเรียนอธิบายตามแผนที่ความคิดที่สร้างขึ้น
5. การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจจากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิด หมายถึง การให้นักเรียนเกิดการเชื่อมโยงสิ่งที่อ่านเพื่อให้เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับเนื้อหาที่เป็นสื่อสภาพจริง โดยนักเรียนสรุปความคิดรวบยอดเพื่อแสดงความเข้าใจในสิ่งที่อ่านให้มีความชัดเจน โดยการเขียนสรุปเป็นแผนที่ความคิด เพื่อเชื่อมโยงความ สัมพันธ์ของเนื้อ เรื่อง และมองเห็นเนื้อความ เป็นการช่วยการจำและเสริมความคิดในเนื้อเรื่อง
6. การวิจัยปฏิบัติการ หมายถึง กระบวนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้มีระบบ เพื่อ แก้ไขปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้ดียิ่งขึ้น เป็นการวิจัยเพื่อนำผลมาใช้แก้ปัญหา ซึ่งมี 4 วงจรแต่ละ วงจรประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Action) การสังเกต (Observation) การสะท้อนผล (Reflection) โดยนำการสะท้อนผลในแต่ละวงจร ไปปรับปรุงในวงจรต่อไปจนครบ 4 วงจร
7. แบบทดสอบวัดทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง แบบทดสอบความรู้ความสามารถ ของนักเรียน ซึ่งนำไปทดสอบนักเรียนที่ผ่านการจัดกิจกรรมการเรียนการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อ ความเข้าใจจากสื่อสภาพจริง โดยใช้เทคนิคแผนที่ความคิดแต่ละวงจร สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นแบบปรนัยวงจรละ 20 ข้อ ทั้งหมด 4 วงจร รวมทั้งสิ้นจำนวน 80 ข้อ
8. นักเรียน หมายถึง ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2554 โรงเรียนหนองเหล็กศึกษา อำเภอโกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม
9. นิัยรักการอ่าน หมายถึง ความประพฤดิหรือพฤติกรรมที่เขยชินกับการอ่าน

ชอบอ่านจนเป็นนิสัย และชอบอ่านหนังสือหรือวัสดุการอ่านทุกชนิด ทุกประเภท ทั้งหนังสือที่ให้
ความบันเทิงและสารคดี อ่านเป็นประจำจนรู้สึที่จะขาดการอ่านมิได้และมีความสุขกับ การอ่าน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ครูผู้สอนสามารถจัดการเรียนรู้ จากสื่อสภาพจริง โดยเทคนิคแผนที่ความคิดที่มี
ประสิทธิภาพมาใช้ในการสอน เรื่องการพัฒนาทักษะอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจได้อย่างมี
ประสิทธิภาพมากขึ้น
2. นักเรียนมีทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ สามารถแสวงหาความรู้ได้ด้วยตนเองมากขึ้น
3. สามารถนำนวัตกรรมไปใช้และแก้ปัญหาและส่งเสริมการอ่านของนักเรียนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY